

Parròquia

Sant Antoni Maria Claret

Balàfia - Lleida

CAP AL SÍNODE 2022 (sínodo=caminar junts)

Per una Església sinodal: comunió, participació i missió

Principis d'un procés sinodal

Entre els mesos de febrer i març de 2022, el Consell parroquial de la parròquia de Sant Antoni M. Claret, del barri de Balàfia, a Lleida, ha impulsat una acció participativa, consistent en una consulta/enquesta amb 15 qüestions a fi que homes i dones de totes les edats puguin expressar i compartir la pròpia perspectiva i experiències, inquietuds, queixes, suggeriments i propostes en relació amb l'Església.

Aquesta enquesta s'ha emmarcat dins el procés sinodal iniciat pel Papa Francesc, amb l'objectiu de caminar conjuntament envers una Església sinodal: comunió, participació i missió. S'hi ha pogut accedir en línia a través de l'enllaç ja.cat/sinode i també en format paper.

S'han recollit un total de 131 respostes, procedents de 91 dones i 40 homes, i la franja d'edat que més hi ha participat ha estat la que va dels 41 als 55 anys (un 41,2%), seguida de la de persones majors de 66 (26%).

El 65,6% de les persones que hi han participat viuen al barri de Balàfia i la resta de respostes han arribat des d'altres barris de la ciutat com la Bordeta, el Clot, Pardinyes, Cappont, Magraners, Mariola, Secà de St. Pere, Llívia, Zona Alta, Ronda, Instituts-St. Ignasi..., i també de poblacions com Aitona, Alcarràs, Alcoletge, Els Alamús, Olius, Torrelameu, Barcelona i St. Boi de Llobregat.

En relació amb les creences religioses, un 93,10% dels participants manifesten ser catòlics, tot i que només el 53,4% d'aquests afirmen ser practicants. Entre els/les participants el grau de coneixement de la parròquia és força alt (94,7%) i els àmbits d'actuació parroquial més coneguts són la Catequesi familiar (62,1%), el MIJAC (46%), la Catequesi de confirmació (36,3%) i Càritas parroquial (31,5%).

Són majoria (el 72,5%) les persones que han respost que se senten vinculades a la parròquia, però d'aquestes només el 57,3% afirmen participar-hi, bé sigui assistint a missa amb regularitat, en dates senyalades o celebracions familiars (bodes, batejos, comunions, funerals,...), fent donatius o col·laborant en algun dels grups de servei.

A la pregunta sobre com defineixen la nostra Comunitat parroquial les respostes més majoritàries han estat **oberta** (71%), **participativa** (64,1%) i **activa** (56,5%), tot i que no es pot obviar que un 11,5% ha respost que és *antiquada* i un 6,1 % que és *tancada*.

A l'enquesta es planteja també que, si tenim en compte que l'Església (comunitat) ha d'acompanyar la societat i ser-ne corresponsable, i a més a més tots i totes estem cridats a participar-hi, caldria senyalar quins aspectes són prioritaris com a punt de partida per a una renovació i actualització de la institució. En aquest sentit, les opinions coincideixen majoritàriament en els següents punts: **més participació dels laics i laiques en tots els àmbits** (58,8%); **la participació de les dones en els ministeris sacerdotals** (50,4%); **l'obertura d'un procés renovador** (50,4%); **la dinamització de les cerimònies** (43,5%); **la comunicació i la transparència** (43,5%); **la reorganització de l'estructura eclesial** (33,6%) i **l'adaptació del llenguatge** (30,5%). Així mateix, altres participants en l'enquesta opinen que els sacerdots tenen dret al matrimoni i també que cal acollida i acompanyament a persones grans i/o persones en situacions de vulnerabilitat.

En relació amb el finançament de l'Església, majoritàriament les persones que han participat en l'enquesta consideren que són les persones beneficiàries les que han de sufragar les despeses (71,8% de les respostes); tot i això, un 35,9% considera que aquest finançament ha de provenir de totes les persones batejades. Son molt poques les persones que consideren que hi ha d'haver altres fonts de finançament, com per exemple: ajuts estatals i autonòmics, el Vaticà, les empreses que s'hi sentin implicades, totes les persones hi vulguin col·laborar...

Quant a la col·laboració i el diàleg entre Església i societat civil, el 98,5% de les persones enquestades es mostren partidàries que existeixi aquest diàleg; el mateix passa quan es pregunta si hi ha d'haver més diàleg interreligiós, ja que el 94,7% de les respostes són afirmatives. Són molt poques les persones que consideren que no hi ha d'haver cap tipus de diàleg, ni amb la societat civil ni amb la resta de religions.

PROPOSTES PER MILLORAR / INCREMENTAR LA PARTICIPACIÓ I LA IMPLICACIÓ EN LA COMUNITAT I/O EN L'ESGLÉSIA EN GENERAL

Moltes de les persones que han participat en l'enquesta es mostren preocupades per la manca d'assistència dels creients a les eucaristies i la poca participació que hi ha en les diferents activitats o la manca de voluntariat per a accions puntuals. Ho atribueixen, en part, al fet que actualment l'Església transmet una imatge carca i antiga, ancorada en el passat. Tanmateix, també es constata que aquest distanciament és provocat per la manca d'espiritualitat de la societat actual, en especial entre el jovent i la gent de mitjana edat.

En aquest sentit, es posa de manifest la importància recuperar el vincle i d'augmentar la participació de la gent en les activitats de la parròquia; i això, si bé es cert que passa per un procés personal de conversió interior, també demostra que és imprescindible promoure canvis més profunds que comportin un retorn de les persones a la fe, des del dia a dia, per fer créixer en les persones el vessant espiritual individual i, d'aquesta manera, recuperar col·lectivament el sentit i la cultura religiosa (formació) i assolir una nova aproximació a l'Església. En aquest sentit, hi ha opinions que consideren que si els models d'actuació de l'Església en general o d'algunes parròquies (ensenyances, activitats, missatges..) estan desactualitzats, és molt difícil aconseguir que la gent s'hi apropi.

A nivell estructural es proposa fer canvis des de la cúpula, encaminats a evitar l'ostentació, iniciar un procés d'obertura i sensibilització, adaptant la ideologia a les necessitats actuals de la gent, a transmetre més credibilitat, amb humilitat, condemnant rotundament els casos d'abusos sexuals, fent una aposta clara per la igualtat entre dones i homes i promovent processos participatius perquè siguin les persones fidels d'una mateixa diòcesi les que triïn els càrrecs eclesials (com el bisbe, per exemple). També hi ha una demanda clara en el sentit de donar més responsabilitats a laics i laiques, sobretot a les dones; fer real la igualtat entre dones i homes en els càrrecs eclesials.

En l'àmbit social, la demanda principal és que l'Església segueixi sempre al costat de la gent i tracti tothom igual sense distincions de cap mena. Es proposa establir més comunicació amb els barris i/o

millorar la comunicació i les col·laboracions que ja hi pugui haver, per fer una Església més transparent i oberta a la societat; es proposa aprofitar les oportunitats que ofereixen les xarxes socials per estar més present socialment i amb un missatge més actual i engrescador. Així mateix, cal fer accions que involucrin les persones per canviar i millorar les situacions en què es vulneren drets fonamentals (habitatge, aliments, salut...).

En l'àmbit comunitari la majoria d'aportacions van en la línia d'organitzar activitats de tot tipus obertes a tothom, però que impliquin especialment la gent jove; s'insisteix molt en la importància d'atreure la gent jove perquè creï vincle amb l'Església, promovent associacions juvenils o bé organitzant activitats acordes a l'estil de vida actual (sortides, xerrades, tallers amb temes que els interessin...). Paral·lelament, es fa una crida a la implicació de les famílies, perquè valorin la importància d'inscriure els seus fills i filles a les diferents activitats de lleure educatiu que s'organitzen a les parròquies (com el MIJAC o altres), a banda d'apuntar-los als cursos de preparació per a la Primera Comunió o la Confirmació. També hi ha propostes en la línia que algunes d'aquestes activitats vagin adreçades no només als infants, sinó també a la família en conjunt. Es constata la necessitat de buscar la manera d'incentivar la participació i la implicació de la societat en la comunitat eclesial.

En l'àmbit litúrgic es demana revisar l'ús dels ornaments sagrats (perquè s'utilitzin menys o siguin menys ostentosos). Cal dinamitzar les cerimònies i fer-les més atractives i participatives, amb acompanyament d'instruments musicals; es demana fer servir un llenguatge més planer, entenedor i atractiu, i introduir temes d'actualitat en les homilies, perquè la Paraula de Déu arribi a la gent jove. Algunes de les respostes també van en la línia de fer arribar el missatge d'amor de Déu i la vocació de servei de l'Església de manera més directa. També es proposa fer un pla de pastoral a mig termini, que comenci per l'acció amb infants i joves.

Altres aportacions interessants posen de manifest que, perquè l'Església sigui realment sinodal, cal que de veritat escolti el que se li demana i aculli i doni resposta a les preocupacions i necessitats pastorals actuals, de totes les comunitats, siguin grans, petites, urbanes o rurals.

Es proposa fer accions d'apostolat, de promoció dels Evangelis, per promoure'n la lectura i aprendre a viure els missatges i valors que transmeten com ho fa el Papa Francesc. Haurien de ser accions senzilles per comentar la Paraula de Déu, amb llenguatge col·loquial com si estiguéssim a casa, simplificant les misses i fent-les més col·laboratives.

Per concloure, és important posar en relleu que les persones que han participat en l'enquesta valoren molt positivament aquesta iniciativa i agraeixen que se'ls hagi donat l'oportunitat de dir la seva i poder suggerir propostes de millora i renovació. També agraeixen que hi hagi persones que dediquin temps a promoure aquestes accions o a col·laborar en les diferents activitats parroquials. Consideren que cal fer arribar a tothom que les parròquies són espais d'acollida i de trobada.